

РЕШЕНИЕ

№ 6524

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6461** по описа за **2023** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С. срещу Решение № 2432 от 23.05.2023 г., постановено по нахд № 3996/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 682321 – Ф 685436 от 16.12.2022г., относно наложено на Р. Г. П., ЕГН [ЕГН], на основание чл.178 от ЗДДС административно наказание „глоба“ за нарушение на чл.109, ал.1, вр. чл.107, т.4, б. “б“ от ЗДДС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63в ЗАНН. Излагат се доводи за просрочие на подадената до СРС жалба. Оспорват се изводите на въззивния съд за допуснати съществени нарушения при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаване на НП. Касаторът счита, че решаващият съд неправилно е отрекъл качеството на данъчнозадължени лица (ДЗЛ) на ликвидаторите на търговски дружество. Счита, че ликвидаторът е субект на задължението за подаване на заявление за дерегистрация. С аргумент от разпоредбата

на чл.269, ал.1 от ТЗ твърди, че с откриване на производството по ликвидация отпадат всички изпълнителни функции на досегашните органи на дружеството и същите се поемат от ликвидатора, който е единствено компетентен да го представлява, вкл. в производството по дерегистрация чрез подаване на заявление. Респ. ликвидаторът бил субект на задължението по чл.109, ал.1 от ЗДДС. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да потвърди НП, алтернативно – да прекрати производството като недопустимо.

Ответникът Р. Г. П. оспорва по касационната жалба в писмен отговор от 28.06.2023 г. и писмено становище от 06.10.2023 г., чрез адв. Г. К. Д. от САК. Претендира разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на Р. Г. П., в качеството ѝ на ликвидатор на „Парадигм Глобал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.178 от ЗДДС е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл.109, ал.1, вр. чл.107, т.4, б.“б“ от ЗДДС.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 16.11.2022 г. в ТД на НАП С., отдел «Регистрация», е извършена проверка по документи на "Парадигм Глобал" ЕООД с ЕИК[ЕИК], във връзка с подадено Заявление за дерегистрация по ЗДДС с вх. № 0000-0112910 от 14.11.2022 г., на основание чл. 107, т. 4, буква „б" - задължителна дерегистрация при прекратяване на юридическо лице с ликвидация, когато лицето не е избрало да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговски регистър. При проверка в информационния масив на Агенция по вписванията било установено, че с удостоверение № 20220512111814 от 12.05.2022 г. е вписано прекратяване на търговска дейност и обявяване в ликвидация на "Парадигм Глобал" ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Като ликвидатор е вписана Р. Г. П.. Датата на вписването е 12.05.2022 г. Установено е, че Р. Г. П. с ЕГН [ЕГН], в качеството ѝ на ликвидатор на "Парадигм Глобал" ЕООД с ЕИК[ЕИК], не е изпълнила своето задължение да подаде в срок заявление за задължителна дерегистрация по ЗДДС или декларация по чл. 107, т. 4, буква „б", с която да дружеството да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър.

За така установеното нарушение на чл.109, ал.1, вр. чл.107, т.4, б.“б“ от ЗДДС на ликвидатора бил съставен АУАН № F 685436 от 17.11.2022 г. и издадено обжалваното пред СРС НП.

От правна страна, съставът на СРС е приел, че АУАН и НП издадени от компетентни органи по приходите, при спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН и в установената форма, но при допуснати съществени процесуални нарушения. Констатирал е несъответстващо между АУАН и НП посочване на датата на извършване на нарушението – 14.11.2022 г. по АУАН и 27.05.2022 г. по НП, което приел за достатъчно за отмяната на последното поради накърняване на правото на защита на наказаното лице. За пълнота изложил мотиви и по приложението на материалния

закон, което намерил за неправилно. Като е приел за безспорно, че обявяването на „Парадигм Глобал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в ликвидация е вписано в Търговския регистър на 12.05.2022 г., приел, че 14-дневният срок за подаване на заявление за дерегистрация изтича на 26.05.2022 г., включително, който срок безспорно не е спазен. Изложил мотиви, че субект на това нарушение е търговското дружество, а не неговият ликвидатор.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Обоснован е изводът на първостепенния съд за съществено разминаване между задължителните реквизити по чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, което не може да бъде преодоляно по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, както неправилно поддържа касаторът. В АУАН е посочено, че заявлението за дерегистрация по ЗДДС е подадено на 14.11.2022 г. и това е датата на извършване на нарушението, тъй като това е датата на фактическото му подаване. Касае се за основен елемент при описание на нарушението, по отношение на който не може да има разминаване между АУАН и НП и същият не може да бъде саниран по чл.53, ал.2 от ЗАНН, тъй като в случая не са установени по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Налице е разминаване между АУАН и НП не само между посочените в тях различни дати на извършване на нарушението, но и при фактическото му описание (датата на нарушението е датата на фактическото подаване на заявлението според АУАН), което правилно е възприето от решаващия съд като съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяна на НП на самостоятелно основание.

Съобразено с константната съдебна практика е решението на СРС и по приложението на материалния закон.

Прекратяването на юридическото лице без ликвидация е основание по чл.107, т.4, б.„а“ ЗДДС за задължителна дерегистрация. За тези случаи нормата на чл.109, ал.1 от ЗДДС предвижда задължение за лицето да подаде заявление за дерегистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство по чл. 107, освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Тази уредба, тълкувана съвместно със санкционната норма на чл.178 от ЗДДС, навежда на несъмнен извод, че задължението е за ДЗЛ по ЗДДС лице. Според санкционната норма данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв.

При наличната ясна регламентация на данъчно задължените лица по смисъла на чл.3 от ЗДДС, която не оставя съмнение, че това са единствено лица, които извършва независима икономическа дейност, безспорно е налице разлика между данъчно задълженото лице по ЗДДС и неговият представител по закон, поради което доводите

на касатора по приложението на чл.269, ал.1 от ТЗ са неотнормирани. Съобразено с константната съдебна практика е даденото от СРС тълкуване на приложимия закон, според което посочената санкционна норма на чл. 178 ЗДДС визира състав на нарушение за "данъчно задълженото лице", което в случая е "Парадигм Глобал" ЕООД. В настоящия случай данъчно задълженото лице е "Парадигм Глобал" ЕООД, а не физическото лице - ликвидатор, поради което неправилно е ангажирана неговата отговорност за задължения на дружество.

Прекратяване на дейността на дружеството като юридически факт по своите правни последици не е правопогасяващ на задължението за подаване на заявление по чл. 109 ЗДДС факт. Ликвидацията е фаза от съществуването на юридическото лице, която не се отъждествява с прекратяването му като субект на правото. Едва след приключване на ликвидацията, дружеството, при наличието на съответните предпоставки, се заличава от търговския регистър по искане на ликвидаторите. От тук следва изводът, че прекратяване на търговската дейност на дружеството, не освобождава същото от задълженията му по съществуващите правоотношения, включително и от задълженията за подаване на съответните, изискващи се по закон, декларации пред съответните компетентни органи.

В този смисъл са: Решение № 2010 от 25.03.2022 г. по адм. д. № 907/2022 г., Решение № 2620 от 19.04.2022 г. по адм. д. № 1376/2022 г., Решение № 1763 от 17.03.2022 г. по адм. д. № 11203/2021 г., Решение № 3322 от 20.05.2021 г. по адм. д. № 2671/2021 г., всички на АССГ.

За пълнота следва да се отбележи, че НП № 682321 – Ф 685436 от 16.12.2022г. е връчено на Г. Р. Г., като пълномощник на „Парадигм Глобал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], но в преписката липсват данни същият да е пълномощник на наказаното лице Р. Г. П., поради което не може да се приеме, че е налице редовно връчване, респ. подадената до СРС жалба не е просрочена. Пред СРС са ангажирани доказателства за подаване на жалбата по пощата на 03.01.2023 г., с което формално срокът по чл.59, ал.2 от ЗАНН е спазен.

По изложените съображения, Административен съд София град, XVIII-ти Касационен състав, приема, че атакуваното решение е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК, на ответника по касация следва да се присъдят сторените в касационното производство разности за адвокатско възнаграждение. Към молба на адв. Г. Д. от 06.10.2023 г. е приложен договор за правна защита и съдействие от 27.07.2023 г., удостоверяващ договорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. Това възнаграждение е по-ниско от минималния размер, посочен в чл.18, ал.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което възражението на касатора за неговата прекомерност е неоснователно. Освен, че съответства на правната и фактическа сложност на спора, същото е многократно по-ниско от други аналогични случаи по смисъла на пар.1 от ДР на наредбата – напр. по чл.8, ал. 3 (1000 лв.) или чл.9, ал.3 (3/4 от 1000 лв.) от наредбата.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК вр. с чл.63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 2432 от 23.05.2023 г., постановено по нахд №

3996/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], [улица], да заплати на Р. Г. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.2, ап.10, основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК, сторените в касационното производство разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Решението е окончателно на основание чл.223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.